

Diplomová práce se zabývá prodlužováním studia na vysokých školách v České republice a vlivem poplatků za prodlužování studia („za delší studium“) na délku studií. Je zaměřena na pregraduální studia na veřejných vysokých školách, na kterých jsou poplatky vyměřovány. Byla použita data matriky studentů a údaje o výši poplatků z většiny vysokých škol, která posloužila pro sestavení regresního modelu. Informovanost studentů o poplatkové politice byla zjišťována dotazníkem pro účastníky Národních srovnávacích zkoušek Scio. Prodlužováno je průměrně 41 % úspěšných studií, nejčastěji v humanitních vědách, zhruba 10 % studentů překračuje standardní dobu studia o více než jeden rok. Poplatky platí až pětina studentů, polovina z nich proto, že jim bylo započteno neúspěšné studium. Výsledky ukazují, že prodlužování studií jen neznatelně souvisí s výší poplatku, pouze v případě studentů jedné veřejné vysoké školy je souvislost mírná a 1000 Kč poplatků by mělo studium zkracovat o 6 dní. Vliv na délku neúspěšných studií je zřetelnější a představuje 10 až 90 dnů za každých 1000 Kč. Nízký vliv poplatků je připisován špatné informovanosti: pouze necelá třetina zájemců o studium totiž znala principy vyměrování poplatků, ani u zájemců se zkušeností z vysoké školy nebyla informovanost vyšší než 50 %. Práce dokládá nízkou účinnost hlavní finanční incentive uvalené na studenty veřejných vysokých škol v ČR a upozorňuje na závažné ohrožení předpokladů jejího fungování.